

VIDEKOVA košuljica

VIDEKOVA košuljica

FRAN LEVSTIK

ILUSTRIRALA

ROŽA PIŠČANEC

NAŠA DJECA
ZAGREB 1980

Živjela je nekoć sirota udovica koja je imala sedmero djece, sve jedno manje od drugoga,

ali svi su morali jesti. Od zore do mraka majka je morala raditi za kruh svagdašnji. Samo za dugih zimskih večeri imala je toliko vremena da sašije djeci košuljice kako ne bi goli hodali po svijetu.

Svako je dijete imalo po jednu košuljicu i kad bi starijemu postala odviše tijesna, uvijek bi je dobivalo mlađe dijete. Zato se i dogodilo

da je najmlađe dijete Videk uvijek nosilo tako izlizane i iznošene košuljice da mu je sunce sjalo kroz njih po goloj koži.

Videk je bio dječak od jedva četiri godine, veoma bistar, a posebno je volio životinjice i cvijeće. Kad bi god vidio na paši janje, smjesta bi mu počeo brati najljepše travke; ako bi naišao na mlado ptiče koje je ispalo iz gnijezda, brižljivo bi ga odnio kući. Hranio bi ga sve dok ptiče ne bi poraslo toliko da je moglo odletjeti.

Čak ni paukove nije ubijao; kada bi gdje našao kakvog pauka, uvijek bi ga odnio napolje na tratinu, misleći: i uboga životinjica voli živjeti. Jednom mu se košuljica toliko istrošila da mu je pala s ramena, a kako je bilo ljeto i majka marljivo odlazila na rad, nije mu dospjela sašiti drugu košuljicu. Zato je morao, siroče, skakati napola gol.

Jednoga je dana pošao u šumu da nabere jagoda.

Ondje ga je srelo janješce. Napola goli siromašak veoma se smilio janješcetu, te ga zapita: »Gdje ti je košuljica?«

Videk žalosno odgovori: »Nemam nikakve druge košuljice osim ove poderane, a moja mi majka sada ne dospije drugu napraviti; istom

kada dođe zima, dobit ću novu košuljicu. To se zna, posve nova neće biti, jer takvu dobiva samo moja najstarija sestrica, a moja će biti opet stara i iznošena. O, kako bih volio imati barem jednu novu košuljicu!«

Tada mu janje reče: »Siroče, žao mi te je, evo, ja ću ti dati malo svoje vune, pa si napravi od nje novu košuljicu!« I janje načupa sa sebe malo vune i dade je ubogom dječaku.

Kada je Videk prolazio s vunom kraj trnovog grma uz cestu, zovne ga grm i zapita: »Što to nosiš, Videk?«

»Vunu za novu košuljicu«, odgovori Videk.

»Daj je ovamo, ja ću ti je izgrebenati«, reče mu grm.

Videk mu je dao vunu i grm mu je, mašući amo i tamo trnovim granama, sjajno izgrebenao vunu.

»Oprezno je nosi da ti se ne zamrsi!«, reče grm kad je obavio svoj posao i predao vunu veselom Videku.

Tada je Videk ugledao pauka kako sjedi usred paučine i prede.

Pauk zovne dječaka i reče mu: »Daj mi

vunu da ti je opredem i satkam; već znam što ti treba.«

I pauk je počeo marljivo micati svojim nježnim nožicama te njima presti i tkati. Usko-

ro je satkao najljepšu i najbolju tkaninu te je
predao Videku.

Veselo je Videk hitao dalje i došao do potoka kraj kojega je sjedio veliki rak. I rak ga je odmah upitao: »Kamo tako žuriš, Videk? Što nosiš pod pazuhom?«

»Tkaninu za svoju košuljicu«, odgovori mu Videk.

»Baš si se na pravoga namjerio«, reče mu rak. »Odmah mi je daj ovamo da ti je skrojim.« Videk mu je dao tkaninu i rak mu ju je svojim velikim škarama lijepo skrojio u košuljicu.

»Tako«, progovori rak, »a sada još samo da ti majka skrojene komade sašije i eto ti košuljice.«

»Oh«, uzdahne Videk. »Majka neće dospjeti da mi košuljicu tako brzo sašije, morat ću se strpjeti do zime.«

Ali tek što je to izgovorio, kadli doleti ptičica koja je u kljunu držala dugačku nit.

Smjesta se spusti na tkaninu i zapjeva: »Ja ću ti košuljicu sašiti!«

I ptičica je počela osobito marljivo šiti te je košuljica, prije nego što se dječak bio snašao, već bila sašivena. Sav izvan sebe od radosti,

odmah je obukao košuljicu, i ogledajući se u potoku, veselo zapjevao: »Oj, sada imam košuljicu, lijepu novu košuljicu!« Jedva je čekao da dođe kući.

Braća i sestrice širom su rastvorili oči i čudili se lijepoj košuljici. Tako mekane i bijele košuljice još nitko od njih nije ni vidio ni imao.

Fran Levstik: VIDEKOVA KOŠULJICA
Izvorni naslov: KDO JE NAPRAVIL VIDKU SRAJČICO
Ilustrirala: Roža Piščanec
Sa slovenskoga preveo: Ivan Brajdić
Izdanje: Izdavačko i štamparsko poduzeće »NAŠA DJECA«, Zagreb
OOUR Izdavačka djelatnost
Glavni urednik: Joža Skok
Likovno-grafička oprema: Ivo Friščić
Za izdavača: Željko Švigir
Naklada 15000 primjeraka
Tisak: TISKARNA MLADINSKA KNJIGA, Ljubljana 1980.